

SZABADSÁG

A MISKOLCZI FÜGGETLENSÉGI ÉS NEGYVENNYOLCZAS PÁRT KOZLÖNYE.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL

Széchenyi-utca 34-ik szám. SZELÉNYI és TÁRSA nyomdája.
A lap megjelen minden szerdán és szombaton.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:

RUTKAY MENYHÉRT.
Helyettes szerkesztő:
BUDAI JÓZSEF.

ELŐFIZETÉSI DIJ:

Egész évre 10 kor. Félévre 5 kor. Negyedévre 2-50 kor
Egyes szám ára 14 fill.

Hazafias vármegye.

— Megyei közgyűlés. —

Nemzetnek, mely multját megtagadta, jövője nem lehet, mert láthatatlan kezek, láthatatlan szálaiból a multnak fonják a népek jövőjét. Nemzet, mely azokról, kik érte áldoztak és véreztek, megfeledkezik, meghalt a világra. Mert egyesek és nemzetek erkölcsi halála ott kezdődik, mikor a szív a hála érzetere képtelen lesz, azt nem fogadja magába.

Kik voltak nekünk II. Rákóczy Ferencz és társai, ki volt Kossuth Lajos a névtelen félistenekkel, mindenki tudja ezt. És mi gyáván, hamis ürügyeket keresünk, hogy kibujhassunk a szent kötelesség alól, mely lelkünkben megszólal és arra készit bennünket, hogy eléggé soha nem magasztalható érdekeik előtt meghódoljunk? Kossuth leborult egykor a nemzet nagysága előtt. És a nemzet eljutott oda, hogy saját nagyságát és nagyjait megtagadja s azok törekvéseit magától elutasítja. Lehet-e az ilyen fajnak jövője?

Zempléni vármegye, mely Kossuthot, Rákóczyt nem a hazának, de a világnak, az emberiségnek adta, ime nem ünnepli, de megtagadta a nagyot. És mégis, e megye törpült el, nem az ő óriás fia. Mert az érdem független egy romlott nemzedék elismerésétől.

Nagy dolgokat nemzetek csak akkor mivelnek, mikor merész vágyak sarkalják a lelkeket küzdelemre, mikor a szebb jövő lázas vágyától nagy tömegek megittasulnak. Ilyenkor minden időben és minden nemzet között támadnak lánglelkek, kik a küzdelemnek nem csak vezetői, de megtestesítői is, mert bennük lüktetnek az eszményi vágyak leg-erősebben.

Rákóczy és Kossuth nevével elválaszthatlan össze van forrva egy nagy eszme: *Magyarország teljes függetlensége.*

Őket megtagadni annyit tesz, mint lemondani arról, a mit ők képviseltek, miért ők küzdöttek.

Mi marad a mi számunkra, ha feladjuk a függetlenség reményét? Talán a jólét, a kenyér, a magyar nemesség egy idegen névhez? Oh, ilyenekért élhetnek, kiknek szívét az önzés teljesen bekérgezte. Mégis, ne irigyeljétek őket. Mert az ember ott nemesül emberré, hol magán kívül mások érdekeiért is képes küzdeni. Kinek lelkében nincsen

meg ez a nemesség, annak neve mellett császárok kitüntetése csak haszontalan sallang, mely a sivárságot teszi feltűnővé.

Vágy a népek életének rugója; az akaraterő jóra való népeknél mindig hozzájárul az eszményekhez. Ki közönyös tud lenni a nagy korszakok hősei iránt, azt a jövő sem érdekelheti. Emlékezetten fakad a remény, mely nélkül nincs cél, nem lehet küzdelem. Ki ezekkel a közösséget megtagadja, amazokkal is leszámolt.

Heves vármegye, az ország leghazafiasabb vármegyéje, érezte, hogy mivel tartozunk a halhatatlannak. Köriratban szólította fel a törvényhatóságokat, a Rákóczyt hazaárulónak nyilvánító törvény eltörlésére, a Kossuth-szobor megalkotása s a névtelen hősök emlékének törvényben való megörökítése.

Jól tette. Hősök csak ott születnek, hol emléküket szent az utódok előtt. Hol alkotásaikat könnyelműen nem rombolják, de tovább építnek azokon, hol megbecsülik a szent falakat, melyeket hősök vére ragasztott sziklává.

Félve vártuk megyénk válaszát a hevesi köriratra, mert hiszen Borsodvármegye nem a régi többé. Itt esett meg az a szégyen, hogy a talpnyalás felajánlotta Bánffy idejében a sajtószabadság megcsönkítését az erőszaknak és — megszavazták. Ide süllyedt a Palóczy vármegyéje. Ilyen előzmények után nem nagy reményeket fűztünk a határozathoz.

Amde kellemesen csalódtunk. A közgyűlés, természetesen Homorogdi ur kivételével, ki saját elismerésével nem akarta a hősök emlékét kisebbiteni, Heves átiratát egyhangulag elfogadta.

Borsodvármegye leróta a hála adóját a nagy elődöknek, szentesítette határozatával törekvéseiket. Megint a régi nemes utra tért.

Köszönet és hála érte nem a mi pártunknak, de azoknak, kik az ellentáborban nem tagadták meg a nagyokat s velük a függetlenség szent reményét.

Jól van, elismerjük, hogy függetlenségünk teljes kivívására *ez idő szerint* nincs talán elég erőnk. A nemzet izmai elernyedtek, nem valók ilyen nagy munkára, erőt kell gyűjtenünk a küzdelemhez.

De a szabadságról életre való nemzet soha sem mond le azért, mert közvetlen megvalósításának ideje nem jött el. Ellenkezőleg, hiven őrzi annak re-

ményét, fárad érte s örül, mikor nehéz munkájával a kegyetlen sorstól kiküzdött egy követ, melyet alapnak a jövő épületéhez odarakhat.

Ki a szabadságot ábrándnak, elérhetetlennek tekinti, annak megszűkül a szemhatára, lehanyatlak a tettereje. Nemzet ezt a nagy kincset nem várhatja a véletlentől, mert hiszen Aeschilos szerint: „Zeusz meghozta a törvényt, hogy az ember mindent küzdelem árán nyerjen el.“ Nekünk is fáradságunk kell érte.

A szabadságszeretet megtermékenyíti a nemzetek lelkét és értelmét. De a mely nemzet gyáván maga szab korlátokat saját függetlenségének, mely legyőzhetlen akadályokat lát és nem hisz a maga igazában, nem is lesz nagy soha, mert nincs, mi nagyságra sarkalja.

Ha látjuk is hát az akadályokat, *ne tekintsük azokat legyőzhetlennek*, demint Madáchunk mondja: „küzdve küzdjünk és bizva bizzunk“ s higyjünk jövőnkben. Mert nincs olyan hosszú és sötét éjszaka, mit hajnal ne követne.

*

Borsodvármegye közönsége a hazafias érzelmek tekintetében kezdi visszanyerni régi jó hírnevét. A Miklós Gyulafele sötét korszak fojtó levegője oszladni kezd s a tisztultabb légkörben a szabad gondolkodás bontogatja merész- röptű szárnyait.

Jól esik kimondanunk, hogy a hétfőn tartott vármegyei közgyűlés letörölte immár magáról a „mameluk-vármegye“ czímet; letörölte akkor, a mikor Hevesvármegye körlevelét magáévá tette, a mikor elhatározta, hogy Rákóczy, Thököly és Bercsényi szabadsághőseinknek diffamálását kimondó törvények eltörlése, valamint Kossuth Lajos és a 43-as névtelen hősök érdemeinek törvénybe iktatása érdekében feliratot intéz az országgyűléshez.

Büszkék vagyunk reá, hogy a mi vármegyénket nem emlegetik többé országszerte azok között a törvényhatóságok között, a melyeknek hazafias érzelmén szégyenfolt esett. Büszkék vagyunk arra, hogy Borsodvármegye hazafias közönsége is szükségét érezte annak, hogy az a gyalázatos törvény, mely hazánk kiváló nagyjainak: Rákóczy és társainak nevét meggyalázta, eltöröltessék. Szükségét érezte annak, hogy Kossuth Lajosnak és a szabadságharcz névtelen hőseinek hervadhatatlan érdemei törvénybe iktattassanak.

Ha így haladnánk tovább s ha minden vármegye ilyen érzelmekekkel fogadná a hazafias mozgalmakat, akkor nem sokára eljönne az az idő, a mikor szabad hazában szabad lenne a nemzet.

*

A gyűlés lefolyásáról a következőkben referálunk:

Báró Vay Elemér főispán rövid szavakban üdvözölte a kevés számmal megjelent bizottsági tagokat s a közgyűlést megnyitotta. Ezután a törvényben gyökerező jogánál fogva *Bátly Gyula* szolgabíró tiszteletbeli főszolgabíróvá, *Lipcey Zoltán* közigazgatási joggyakornokot tiszteletbeli szolgabíróvá, dr. *Sáfrány Dezső* edelényi, dr. *Mezei Mór* sajó-szentpéteri és dr. *Végh Árpád* miskolci ügyvédek tiszteletbeli alügyészsé kinevezte.

Ezután dr. *Tarnay Gyula* alispán évnegyedes jelentését olvasták föl. Jelenti az alispán, hogy Molnár Bertalan főjegyző hét hónapon keresztül betegeskedett, csak május hó 1-én kezdte meg hivatalos működését. Távolléte alatt a főjegyző ügykörének vezetésével *Vadnay Tibor* aljegyző bizatott meg, aki meglegedéssel intőzte el egy a saját, mint a főjegyző működési kör teendőit. Az elmúlt évnegyedben az előirt pénztári vizsgálatok pontosan teljesítettek. A pénztárral kapcsolatosan megemlíti azon körülményt is, hogy az 1902. évi III. t. cz. által a megyei pénztár és számvevőség államosítása kimondatván, 1903. év január 1-én a számvevői és pénztári személyzetet az állam átveszi. Az elhelyezkedésre, illetve a hivatalos helyiségekre még megállapodás nem jött létre. — Az alispán javaslata oda irányult, hogy a megyei pénztár vitessék át az adóhivatalba, s annak szűk helyiségei újabb építkezés által bővítessenek ki, s így a megyei és állami számvevőségek egyesítésük után a pénzügyigazgatóság épületében nyerjenek elhelyezést. A sorozási munkálatok fennakadás nélkül bevégeztek. Mind a három korosztályból az állításkötelesek száma 4717-re rugott, melyből besoroztatott 1212, visszahelyeztetett és töröltetett 2824, távol maradt 681. Indítványozta, hogy a sorozás elnökeinek: *Kiszely Sándor*, *Ragályi Béla*, *Beniczky Aladár* és *Székrenyessy Árpád* bizottsági tagoknak köszönetet szavazzon a közgyűlés (Általános helyeslés.) Az elmúlt

évnegyedben összesen 660 egyén részére állított ki Amerikába szóló utlevél, legtöbb a szendrői és miskolci járások területéről. Ezzel kapcsolatosan részletesen szól az alispáni jelentés a Miskolczon megtartott kivándorlási kongresszusról, mely f. évi május hó 31-én és június 1-én tartatott meg, melyben résztvett 10 főispán, 16 alispán és sok felvidéki földbirtokos és kitűnőség. Végül az alispáni jelentés a Tisza Kálmán és Horánszky Nándor haláláról emlékezett meg.

Láng Lajos kereskedelmi miniszter kinevezéséről leiratban értesíti a vármegyét. A közgyűlés üdvöző feliratot intéz a miniszterhez.

Lehangoló hatással volt a közgyűlésre az a jelentés, melyet a Ludovika akadémia alapítványi helyeinek pályázatáról tettek. Megüresedett ugyanis a vármegye által létesített egy és a Buttler-féle alapítványra két, összesen tehát három alapítványi hely. És mindössze két pályázati kérvény adatott be, még pedig *Bodolay István* mező-csáthi ev. ref. lelkész *István* fia és dr. *Róssa Endre* kaposvári ügyvéd *Tasziló* fia részéről.

A közgyűlés elhatározta, hogy *Bodolay István* VIII. osztályt végzett tanulókat a Buttler-féle alapítvány egyik helyét biztosítja, *Róssa* *Tasziló* kérvényét azonban figyelembe nem veszi, miután ő nem vármegyének a fia. Éppen azért feliratot intéz a miniszteriumhoz, hogy a Buttler-féle alapítvány másik helyére a pályázati határidőnek meghosszabbítását engedje meg. A vármegye által létesített helyet csak a jövő évben kívánja betölteni.

Nagyvárad város törvényhatóságának az önálló vármegyei behozatala tárgyában megküldött körlevelét a közgyűlés magáévá teszi, külön feliratot azért nem intéz, mert a vármegye ebben a tárgyban már feliratot intézett az országgyűléshez.

Hevesvármegye körlevelét, melyben a haza kivaló nagyjainak *Rákóczy*, *Thököly* és *Bercsényi* nevét gyalázó törvényeknek eltörlését, *Kossuth Lajos*, valamint az 1848/49-iki honvédek érdemeinek törvénybe iktatását, végül *Kossuth Lajos* szobrának mielőbbi felállítását követeli az országgyűléstől, a közgyűlés egyhangulag magáévá tette s ugyanilyen tárgyú feliratot intéz az országgyűléshez.

Nagy vitát idézett elő a törvényhatósági utakra vonatkozó jelentés. A közigazgatási

bizottság ugyanis jelentést tett, hogy a miskolczi-sajó-szentpéteri ut oly rendkívül széles, a milyen az országban már sehol sincs. Az ut szélessége 16—18 méter széles, ennek a fentartása rengeteg költségbe kerül. Javasolja tehát, hogy az ut szélessége Miskolcztól Szirmabessenyőig 10, innen Ecsegig 9, Ecsegtől Szentpéterig 8 méterre szűkítették.

A vitát *Szaffka Pál* indította meg. Erősen támadja a javaslatot, mely közuti rendszeres politika helyett az ötletszerűség jellegével bír. Szerinte szükséges, hogy az az ut olyan széles legyen, mert ha megszükitik, országos vásárok alkalmával a forgalmat lebonyolítani nem lehet.

Erre azután egymásután keltek szólásra az ut szűkítésének barátai és ellenségei. Dr. *Tarnay Gyula* alispán, *Elek Kálmán* és *Raisz Ernő* főmérnök azt akarják, hogy szűkebb legyen az ut, mert így könnyebb és kevesebb költségbe kerül annak a fentartása. Ellenben *Orczy Gyula*, *Szathmáry Király Pál* és *Bizony Ákos* erős érvekkel állottak sorompóba, a közérdek, a közbiztonság érdekében kívánják, hogy az ut a jelenlegi szélességben meghagyassék.

A két álláspont harcossai nem tudták egymást meggyőzni. A közgyűlés végre is felállással történt szavazással döntött, még pedig 39 szavazattal 30 ellenében elfogadta a közigazgatási bizottság javaslatát. Így most szűkebb lesz a sajó-szentpéteri ut.

A m. kir. közigazgatási bíróság helyben hagyta a vármegyei bizottsági tagsági választásnál *Simon Pálnak* a sajó-kazai és *Fodor Jenőnek* az aranyosi kerületben való megválasztását, melyek ellen felebbezés adatott be, de a sajó-németi, mező-kövesdi első és második, a bánhorváti és a diósgyőri kerületekben megtartott választásokat megsemmisítette.

A közgyűlés az utóbbi helyeken az újabb választás határidejét június 30-ra tűzte ki.

Miskolczi város képviselőtestülete *Soltész Nagy Kálmán* volt polgármester részére 2500 korona tiszteletdíjat szavazott meg, mely ellen dr. *Köszegi Armand* ügyvéd felebbezést adott be a vármegyéhez. A felebbezés azon alapon nyújtott be, hogy *Soltész Nagy Kálmán* lemondott állásáról és így nincs nyugdíjra joga, a volt polgármester különben is vagyonos ember, míg a város szegény, továbbá a képviselőtestület-

TÁRCZA.

Tavasom.

*Küzdőlemben, örökös nagy harc között,
A szívembe de sok bánat költözött.
A testem is alig-alig bírja,
Roskadozik terhe alatt,
Közeleg a sirja.*

*Nemrégiben hajnallott még az égen,
Napsugaras világító tűzfényvel.
Kis madárka dalolt lombos ágon,
Elmerengve andalogtam
A vélt boldogságon.*

*Most tudom, hogy mindaz, amit álmodám,
Szertefoszló tűnő ábránd volt csupán.
A napsugár nem énnekem fénylett,
A madár is másnak dalolt,
Másnak szólt az ének.*

*Életfámnak szép virága lehullott,
Körülvöltem elhervadt tört lombok.
Le-lepereg egy-egy levél róla,
Mintha nem is virágná, gilis,
Nem is tavasz volna.*

Herczegh Jenő

Az ibolya eredete.

— A „Szabadság” eredeti tárczája. —
Irta: *Bihary Ferencz.*

A leány pedig — a pajkosságnak és mérészségnek netovábbja, a ragyogó istennő, Aphrodite — tettetett megilletődéssel köszönte meg a pástornak jó akaratát és kegyes vágygyal, szerelemtől tuláradó szívvel nézte *Kharilészt*, kinek vorzó alakja annyira lelke mélyébe hatolt és a ki olyan gyorsan, öntudatlanul hódította meg a rózsák királynéját, a legszebb rózsát, Aphroditét.

A bájos pástori leány ettől fogva naponkint kijárt a völgybe báránykaival s csak este húzódott el a hegyoldalban levő kis kunyhóba és mikor a milliárd csillag megjelent az égen, a játszi szellő ruhájába öltözködve az Olympusra tért, hogy egyedül legyen szive bánatával, az érzelmekek hullámai által felkorbácsolt kebelével. *Kharilész* mindenkor nyájasan és előzékenyen beszélgetett vele, de nem talált visszhangra szivében a fényes istennő kék szeméinek édes ragyogása, mert ő már szeretett, nagyon szerette azt a beteg leányt, a kihez gyermekábrándjai kötötték. Hasztalan igyekezett *Aphrodite* mosolyával, csacska csevegésével felébreszteni az ifju pástori szivét, hasztalan tüntette ki őt a többiekkel szemben,

Kharilész csak egyre az ő ábrándképére gondolt, a betegen fekvő, olajbarna arcú, szelid görög leányra. S ez nagyon fajt *Aphroditének*. Női lelke azonnal megérté a közönyt, a mit *Kharilész* ő irányában tanusított s feltámadt isteni büszkesége, hogy ő, a mindenkitől imádott felséges örök szépség, nem tudja egy földi halandó szivét lánggra lobbantani. Már-már visszatért fényes otthonába, hogy az isteni udvarlók társaságában elfeledje eme könnyelmű és végzetes kalandját és jót nevéssen az önön maga meggondolatlan tettén, de szive, ez a kis zsarnok, nem bocsátotta, minduntalan visszacsalogatta és ő végre is nem tudott ellenállani. Ime az istennő milyen gyöngénő volt, akárcsak a mai földi leányok és asszonyok!

Napok, hetek multak el. Végre is elkövetkezett az est, mikor a hold istenasszonya legszebb, leghódítóbb ruháját ölté magára. A hold teljes pompájában világította be a *Tempe* völgyét, halavány sugarai szeliden ereszkedtek le a tájra. Ezer meg ezer apró bogárka fénylett a fű között. Nagyott dobant ez estén *Kharilész* szive. Elmehetett az ő bánatos, beteg virágához, a városban lakó görög leányhoz. El is bucsuzott szépen szeretett társaitól, a pástorioktól és megígérte, hogy másnap visszatér. Lázás

nek nem általános többsége szavazta meg a tiszteletdíjat. A főügyész véleménye szerint elutasítandó a felelősség, mert a határozat teljesen törvény szerint hozott azon pontja a felelősségnek, hogy nem általános többség szavazta meg a tiszteletdíjat, nem bir törvényes alappal, mert az 1886. XXII. t. cz. 110. §-a szerint általános többség az ily tiszteletdíj megszavazásához nem is szükséges.

A közgyűlés elutasította Kőszegi Arad felelősségét és helyben hagyta a városi közgyűlés határozatát, a melylyel Soltész Nagy Kálmán volt polgármesternek 2500 korona kegydíjat szavaz meg.

Miskolc város új szervezeti szabályait, melyeknek 41. §-a ellen dr. Sugár Gyula felelősséget adott be, e kérdéses pont helyesbítése után elfogadják.

Ezután több apróbb ügy elintézése után a közgyűlés fél 12 órakor véget ért.

Pályaválasztás.

— Alkalmi czikk. —

Van egy közmondásunk, mely eképpen hangzik: „Légy különb apádnál.“ S talán ez a közmondás az oka, hogy nálunk minden ember legalább is miniszter szeretne lenni, vagy ha az nem, de mindenesetre államtitkár, vagy képviselő. Az apa pedig határozottan már gyermekkorában beoltja fiába azt a tudatot, hogy neki okvetlenül a tudományos pályák közül kell egyet választania, még akkor is, ha az apja kitűnő üzlettel bír is, mely jövőjét sokkal jobban biztosítaná, mint bármely tudományos pálya.

Ha megfigyeljük nálunk az iparos és kereskedő osztályt, azt tapasztaljuk, hogy azok, ha jó anyagi körülmények között vannak, irtóznak attól, hogy fiaik azzá legyenek, amik ők most, t. i. nagyon jó anyagi körülmények közt élő iparosok, vagy kereskedők, hanem pénzáldozatokkal keresztül tolják fiaikat a középiskolákra, aztán az egyetemen vagy valamely szakiskolán és nagyon csudálkoz-

nak azon, hogy fiaik nem haladnak úgy az életben, mint mások a tudományos pályán, hanem a meglevő vagyona támaszkodva, élnek világukat s az apa vagyona fogy és és egyszer aztán azonos veszi magát észre, hogy vagyona fia mind elkölte, s most ő is fiára van utalva, kinek alig van annyi jövedelme, hogy abból maga is megélhessen. Akkor aztán sópánkodik azon, hogy miért is nevelte az ő fiát „urnak“, mikor, ha iparosnak nevelte volna, hát meg volna az a szép üzlete s most fia még gazdagabb ember lenne, mint ő. És ebben teljesen igazsága is van.

Ha megfigyeljük a külföld iparosait és kereskedőit, ott már 300 éves cégeket találunk, melyek folytonosan így hangzanak: „N. és fia.“

Ez pedig onnan van, hogy az apa fiaival közül kiválasztja azt, kit legalkalmasabbnak tart arra, hogy egykor üzletutódja legyen s azt beavatja az ipar és kereskedelem minden legkisebb és legnagyobb mozzanatába, úgy, hogy ha elközel az idő, amikor neki le kell számolni az örök bíró előtt, nyugodtan hajlja fejét örökálmra, mert tudja, hogy családja existenciája biztosítva van fia révén.

Am ezt a mi kereskedőink és iparosaink nem tudják megérteni egészen, de magában a társadalomban is van a hiba, mert ez a szó: iparos, még most is olyan idegenül hangzik az ugynevezett jobb körökben, hogy az emberek nem merik fiaikat e pályára küldeni, csakis azokat adják iparosnak, kik nagyon gyenge felfogásuknál, vagy rossz akaratuknál fogva egyáltalán nem voltak iskolázhatók. Hát kérem az nagy hiba, mert hiszen iparosnak is csak az válik be, ki szellemileg mégis valamely magasabb nivón áll.

Hiszzen ott is csak az képes boldogulni,

ki a közügyesség mellett egyuttal szellemi ügyességgel is bír.

De ha megfigyeljük ezeket az ugynevezett tudományos pályákat, azt tapasztaljuk, hogy ma már minden ilyen állásra pályázó van, mint utas egy nagyobb vasuti állomáson.

De ha meggondoljuk azt, hogy egy fiatal ember még csak fizetéses gyakornokká lesz is, négy-ötezer forintjába kerül szüleinek, s ha meggondoljuk azt, hogy ezt a négy-ötezer forintot annak a fiatal embernek adjuk, kire azt azért nem költöttük, mert az mint iparos, már 14 éves korában fentartotta magát, mily hatalmas üzletet nyithat az ezzel a tőkével.

Ezeket meggondolva, nem helyesebb-e azt a fiút, ki valamely iparág, vagy a kereskedelem iránt hajlammal bír, ezen pályák valamelyikére adni, mint nagyon szegény „urrá“ tenni csak azért, hogy a foglalkozása ne legyen kereskedő vagy iparos?

És azt kérdelem: van-e függetlenebb eleme a társadalomnak a kereskedőnél, vagy iparosnál? Nincs. Hiszen ez az „ur“, míg a hivatalnok, ha valamely hivatal főnökévé lesz, kenyerének a javát már megette, holott az az iparos, kinek esetleg egy pár ezer forintja van, üzletet nyitva, mint 25—25 éves fiatal ember függetlenebb annál az 50—55 éves hivatalfőnökénél.

Most, mikor a diákok az év végén hazajönnek, gondolja meg sok szülő ezt a dolgot, különösen azok, kik óriási áldozatok árán tudják csak fiaikat, ugyszólván tologatni az iskolákra, kiknek gyermekei, illetve fiaik még elég fiatalok arra, hogy az iparosokká legyenek.

A munka nem szégyen s ezt a külföldi államok már régen elismerték, mert ott az iparos vagy kereskedő éppen oly helyet tölt be a társadalomban, mint bárki

szívvel sietett a városba, melynek egy kis zugában volt az ő bálványképeinek kisdudlakása. Olyan örömteli, rózsás, kimondhatatlan boldog volt a találkozás. A leánya szava csak halk suttogás volt és szívének hangosabb dobogása árulta el azt a végtelen örömet, melyet neki Kharilész megérkezése okozott. Egy pillanatra ugylátszott, hogy mintha könnyebben érezné magát, de hosszasan tartó görcsös köhögése elárulta, hogy a halál közel van, a pusztító tüdővész e ői nincs menekülés. Végtelen fájdalommal es tehetetlenül nézte Kharilész szive egyetlen szép virágának hervadását. S mire a hajnal raborította rózsás ujjait a világra, a szerelmes hű leány szive megszűnt dobogni, ott halt meg vőlegénye ölelő karja között. Szemének utolsó, réveteg tekintete, ajkanak utolsó sóhaja is az övé volt. Kharilész pedig nézte, nézte a piros ajku halottat, egyet fordult vele a világ s élettelenül omlott menyasszonya hideg kebelére. Megszokadt a szive bánatában. A kelő nap incselkedő sugarai pajkosan pillantottak be a kicsike szobába, a két halottra. Az ábránd belejeződött örökké bezárult abba két hideg szivbe. Ezen az éjszakán Aphroditének is szomorú perczei voltak. Mikor felért az Olympusra, sánta lábu férje keserű szemrehanyással fogadta.

— Jobban szereted a földet, — ugymond — mint a mi égi lakunkat. Egész napon nem láthatlak. Már Zeűs atya is figyel messé lett rád s kíváncsian tudakozódott tőlem dolgaid felől. Aphrodite szívet mély fájdalom mardosta e szavakra. Agyának minden rejteke megmozdult és fellazadt a szemrehányás miatt és titkolt szerelme e perczen égetőbb volt, mint valaha. Majd daczos, felemelt fővel felelt férjének.

— Azt cselekszém — így szólt — a mit én akarok; azt hiszem elég erős, hatalmas vagyok ahhoz, hogy a magam tetteit csupán a saját elmém bírálatának vessem alá. A kovácsok sánta istene szégyenkezve kullogott el felséges neje szemei elől.

Alig jött el a hajnal, hogy felébredsz az égietek, alig szólalt meg a csalogány bájos éneke. Aphrodite ismét lennt volt e földön. A legnagyobb fájdalommal és bánattal vette tudomásul, hogy Kharilész a városba ment és csak akkor nyugodott meg, midőn megtudta, hogy még ma megjön. Pedig dehogy jött többé vissza. Ott feküdt ő csendesen, meghalva halott menyasszonya kihűlt tetemén és Aphrodite várhatta örökidők visszatérését.

Igy mult el néhány nap. A pásztorok nyugtalankodtak, mert nagyon szerették a szelid, csendes lársat. Aphrodité pedig

titkos, emésztő bánat gyötörte. Mert mindenki előtt titkolnia kellett szerelmét, panaszt, keservét senkinek sem mondhatta el. Mindennap és az idő minden szakában kérdezgette: megjött-e már? Megkérdezte a virágoktól, a suttogó szellőtől. De azok csak azt felelték: nem érkezett meg. A tagadó válasz újabb és újabb sebeket ejtett a szívére. Végre megtudták a pásztorok, hogy Kharilész meghalt. A hű és jó barátért igaz, résztvevő könyeket ejtettek. Csak Aphrodite kételkedett a szivettépő hirben és bánatosan terelte be nyájcskáját éjjeli szállására. Midőn az est eljött s a pásztorok pihenni tértek, a szépség kecses istennője visszatért a völgybe, össze-vissza kereste az ő fájdalmas szerelmes szívének pásztorát, könnyei megeredtek és záporoként hullottak a földre. Azokon a helyeken, a hová kék szemének könnyei leomlottak, a piczike fűszálak között, az isteni köncseppek nyomán egy ártatlan, kék virágocska dugta ki fejét a földből, az a szerény, illatos, kis kék virág, mely a tavasznak legelső hírnöke s melynek mai napig is *ibolya* a neve.

... Aphrodite másnap már ismét pazarul osztogatta mosolyát az égi gavalléroknak, épen úgy, mintha semmi történt volna.

(Vége.)

ban e folyó évre való tiszteletdíj megadása még korai, csak a *mult évre* vonatkozólag határozhatunk.

A közgyűlés ilyen értelemben határoz, vagyis a *mult évre* 700 korona kiutalványozását engedélyezi.

Ezzel az ülés véget ért.

— **Közigazgatási bizottsági ülés.** Borsod-megye közigazgatási bizottsága f. évi június hó 14-én d. e. 9 órakor, báró *Vay Elemér* főispán elnöklété alatt, Miskolcson, a vármegye székháza tanácstermében rendes havi ülést fog tartani.

UJDONSÁGOK.

A presbyterium ülése.

A miskolci ev. ref. egyház presbyteriuma *Kun Bertalan* püspök és *Mikuleczky István* főgondnok elnöklété alatt vasárnap, e hó 8-án délelőtt 11 órakor ülést tartott, melyen több fontos és érdekes tárgy került tanácskozás alá.

Mikuleczky István az ülés megnyitása után az igaz szeretet meleg hangján emlékezett meg arról, hogy a magyar kálvinista egyház ősz patriarchája, *Kun Bertalan* püspök a napokban töltötte be lelkeszi működésének hatvanadik évfordulóját. S a mikor az egész ország szívvel-lélekkel ünnepli az érdemekben megőszült főpapot, akkor a miskolci ev. ref. egyház sem maradhat el az ünneplők sorából. A miskolci ev. ref. egyháznak az isteni kegyelem eme szép ajándéka fölött fokozott öröme van; mert az ünneplést főpap lelkeszi működésének hatvan évéből ötven évet a miskolci egyházban töltött el. Fél-századon át lelki vezére, bölcs Mózese volt ő a miskolci egyháznak. Tettei és érdemei nemcsak az utókor lelkében, hanem a történelem lapjain is élni fognak. Kívánja, hogy a közöttünk élő, szeretett főpapot az isteni gondviselés még nagyon sokáig jó egészségben tartsa meg! Leikes eljenzés követte a főgondnok szívből fakadó szép beszédét, melynek lecsillapulta után *Kun Bertalan* püspök meghatott hangon mondott köszönetet.

A miskolci ev. ref. főgimnázium igazgató tanácsa a Soltész Nagy Albert lemondása folytán megüresedett elnöki szék betöltése iránt kérelmet intéz a presbyteriumhoz. A presbyterium az igazgató tanács elnökéül egyhangu lelkesedéssel *Pataky Sándor* presbytert, közéletünk eme lelkes és ügybuzgó vezérférfiát választotta meg. A jelenvolt *Pataky Sándor* a benne helyezett bizalmat meleg szavakban köszönte meg s ígéretet tett arra nézve, hogy a főgimnázium felvirágzása érdekében tehetsége szerint, minden erejével munkálkodni fog.

Az első-borsodi ev. ref. egyházmegye elnökege fölhívja a presbyteriumot, hogy a Kerekes József elhalálzásával megüresedett egyházi tanácsbírói, valamint a Huszthy Béla lemondásával megüresedett világi aljegyzői állásra szavazatát adja be. A presbyterium a maga nyolcz szavazatát a tanácsbírói állásra *Szalóczy Pál* t.-valki lelkészre, az aljegyzői állásra gróf *Haller József* vármegyei aljegyzőre adta. Ugy halljuk, hogy megválasztásuk biztosnak mondható.

A főgimnázium igazgató tanácsa bejelenti, hogy *Halmy Gyula*, a főgimnázium érdemes tanára 36 évi hosszú működés után a folyó tanév végével nyugalmába menni óhajt. Ez alkalommal azt kéri, hogy az egyház tulajdonát képező házban, melyben *Halmy Gyula* már régidő óta lakik, még két évig megmaradjon. A presbyterium méltányolva a nyugalmába vonuló tanárnak nagy érdemeit, a kért lakhatási engedélyt készséggel megadja.

Az ülés több apróbb építkezési ügy elintézése után 12 órakor véget ért.

— **Tisztelgés.** A miskolci ev. ref. főgimnázium tanári kara tegnap délelőtt tisztelgett *Pataky Sándor* iskolakormányzónál. A tisztelgés a főgimnázium tanácstermében folyt le, a hol dr. *Kovács Gábor* igazgató intézett a tanári kar nevében üdvözlő beszédet a megválasztott elnökhöz. *Pataky Sándor* hosszabb beszédben válaszolt az üdvözlő beszédre, melyben működésének mintegy programját adta s a tanári karnak különösen azt kötötte a lelkére, hogy ne csak tanítsanak, hanem derék, hazafias polgárokat *neveljenek* a magyar hazának. A lendületes és tartalmas beszédet a tanári kar lelkes eljenzéssel fogadta.

— **Nyilvános könyvtár Miskolcson.** Dr. *Fehérpataky László* és dr. *Schönherr Gyula* történészek a vallás- és közoktatásügyi miniszter megbízásából hétfőn Miskolcson voltak s itt előbb *Zelenka Pál* püspökkel, majd az evangélikus egyház világi képviselőivel hosszabb tárgyalást kezdtek arról, hogy a helybeli lutheránus egyház tulajdonát képező s mintegy 20,000 kötetet tartalmazó könyvtár egy külön épületben elhelyezve, nyilvános könyvtárrá alakíttassék át. A szükséges épület az egyház tulajdonát képező telken, állami segélylyel épülne föl s a megfelelő helyiségeken kívül egy 50-60 ember befogadására alkalmas olvasó teremmel lenne ellátva. A létesítendő nyilvános könyvtár tudományos czélokot szolgálna, később azonban népkönyvtárral is ki lenne bővítve. A kiküldött urak *Zelenka Pál* püspökkel együtt még dr. *Tarnay Gyula* alispánal is érintkezésbe léptek az iránt, hogy nem lenne-e a leghelyesebb a borsod-miskolci muzeum s a luth. könyvtár egyesítésével egy nagyobb szabású kultur-muzeumot létesíteni, a melynek palotájában, ugy a muzeum, mint a tervbe vett nyilvános és népkönyvtár is otthont találna s egyesítve szolgálna azt a nemes czélt, a mi a közönség általános műveltségének is magasabb szellemi szükségleteinek kielégítését czélozza.

— **Szerkesztőségi válság.** Mint illetékes helyről értesülünk, lapjársunknál, a „Borsod-megyei Lapok” szerkesztőségében július hó 1-én nagy mérvű változás fog beállni. *Sugár Ignác* felelős szerkesztőn kívül *Balassa Sándor* és *Frank Zoltán* hírlapírók is kilépnek a lap kötelékéből s helyettök dr. *Ferenczi Henrik*, *Horkay Elemér* és *Márkus* urak lépnek a szerkesztőségbe. Igaz szeretettel búcsuzunk a távozó kollegáktól, a kikkel mindenkor a legszívvelyesebb viszonyban állottunk, de igaz szívvel üdvözlöljük az új bajtársakat is, a kikről hisszük, hogy épen olyan kedves kollegáink lesznek, mint elődjök.

— **Eljegyzés.** *Bölcskey Andor*, a magyar államvasut tiszviselője, eljegyzte *Bauer Margit* kisasszonyt, *Goldberger Salamon* ur és neje, sz. *Breuer Jenny*, a Fiume kávéház tulajdonosa kedves leányát, Budapesten.

— **A színügyi bizottság ülése.** Hétfőn este tartotta a színügyi bizottság dr. *Tarnay Gyula* alispán, bizottsági igazgató elnöklété alatt ülést, a melyen a színház átalakítására vonatkozólag fontos határozatot hozott. Így elfogadtatott az öltözők újjalakítására vonatkozólag *Stimm Lajos* építész ajánlata, a ki az új terv szerint fogja 16,617 korona költséggel az öltözőket megépíteni. Újjá lesz alakítva a zenekar helye is, továbbá csinálnak egy szélfogót, mely az örökös léghuzamtól fogja a színpadot és nézőteret megmenteni; még egy diszes portálé építése is tervbe van véve s ezzel a színház teljes renoválása végre lesz hajtva.

— **Betegsegélyző pénztári ülés.** Az ipartestületi betegsegélyző pénztár igazgatósága pénteken este 7 és fél órakor ülést tart az ipartestület tanácskozási termében. A gyűlés tárgyai: elnöki bejelentések, a felügyelő bizottság jelentése az I. évnegyedben megtartott pénztári vizsgálatról, továbbá az Erzsébet kórház és a gyógyszerészek számláinak utalványozása.

— **Esküvő.** *Osomós Bertalan* köztisztelőben álló polgártársunk kedves leányának, *Terikének*, f. hó 7-én esküdtött örök hűséget *Kiss Károly*.

— **Az ev. ref. főgimnázium tornavizsgálója és tornaversenye** f. hó 8-án, vasárnap délután folyt le az iskola udvarán szép közönség előtt és az iskolai és egyházi előljáróság jelenléte mellett. Kezdetben az ég komor arcot öltött és esővel fenyegetődött, de 3 óra után az egek is engedtek a nagy számmal összesereglett közönség óhajának és a tornászok buzgó kérésének és a vizsga, valamint a versenyek a legkedvezőbb idő mellett tartattak meg s újabb elismerést hoztak Sz. *Benedek Gyula* tornatanárnak az ügyes és szakértő kiképzésért és vezetésért. A vizsga sorrendje a következő volt: 1. Felvonulás négyes sorokban dobszó mellett és felállítás az iskola udvarán 7 oszlopban. 2. Szabadgyakorlatok, melyeket az összes tanuló ifjuság végzett igen szépen és szabatosan. 3. Egyéni versenyek a futásból, mászásból, magas ugrásból, függeszkedésből és sulydobásból. 4. Labdaczata az első A) és B) osztályok között. Végül elvonulás négyes sorokban dobszó mellett. Sajnos, hogy a verseny kimagasló pontjai, u. m. szertornázás nyújtón, gyűrűhintá, valamint a kötélhuzás az ujjlag megeredt eső miatt elmaradtak. Az egyéni versenyekben első díj volt ezüst érem, második díj bronzérem, harmadik díj elismerő oklevél. Ezüst érmet nyertek a következő versenyzők: *Gombos Pál* VII. oszt. tanuló a futásból, *Gergely Simon* VI. o. t. a mászásból, *Erős Lajos* VIII. a függeszkedésből, *Nyitrai Dezső* VIII. a magas ugrásból, *Sáfrán Jenő* VI. a sulydobásból. Bronzéremet nyertek a futásból a következők: *Irányi István* II., *Gaal Dezső* IV., *Korányi Árpád* V., *Almássy Károly* VII. o. t., a mászásból: *Breisch László* I. A), *Gecse István* IV., *Korányi Árpád* V., a függeszkedésből: *Zlinszky Vidor* VII., *Weisz József* VI., a magas ugrásból: *Gaal Dezső* IV., *Gecse István* IV., *Novák Rezső* V., *Bogár Vilmos* VI., a sulydobásból: *Rotter Károly* VIII. o. t. Továbbá *Erős Lajos* VIII., ki négy éven át volt az iskolának jeles dobosa, elismerésül szintén bronzéremet kapott. Elismerő oklevélet nyertek a futásból: *Edelstein László* I. A., *Rosenberg József* III., a mászásból: *Friedman Ábrahám* II., *Rosenberg József* III., *Hegedüs Miklós* VI., a sulydobásból: *Zlinszky Vidor* VII. o. t.

— **Közgyűlés.** Az ág. ev. egyház vasárnap d. e. 10 és fél órakor tartotta a Hunyadyutcai tanácstermében rendes évi közgyűlést, melynek a szamadások megvizsgálásán és több szoroson egyházi ügy elintézésén kívül legfontosabb tárgya a felállítandó második lelkeszi állásra való jelölés. Három pályázat érkezett s a három közül *Dubovay Béla* helybeli segédlelkész jelölte a közgyűlést, kit így egyhangulag fognak e hó 22-én tartandó tisztújítási közgyűlésen megválasztani.

— **Juniális.** A miskolci ev. ref. felsőbb leányiskola növendékeinek tavaszi táncmulatsága ma délután lesz a „Vörösrák” kerthelyiségében. Hogy az ifjuság viruló jó kedve megfér-e majd azon a helyen, azt majd meglátjuk ma délután. Hogy tele lesz a kert szebbnél-szebb élővirágokkal, azt már most is tudjuk. A ki nem hiszi, győződjék meg róla a saját szemével.

— **Magyar föltaláló.** Van Miskolcson egy törekvő, derék iparos, *Somogyi József* asztalos, a ki találmányokkal foglalkozik. Van egy nagyobb találmánya, a melyre már régebben szabadalmat kapott és van két kisebb találmánya, a mikre most akarja a szabadalmat megnyerni. Volt alkalmunk a szóban forgó találmányokat látni s úgy véljük, hogy valamennyi praktikus és ügyes dolog. A baj csak az, hogy a kellő kihasználására nincsen a föltalálónak pénze. Fölhívjuk ez uton is a közönséget, hogy ha valaki kisebb tőkével is segélyre óhajtana lenni ezen de-

rék polgártársunknak a modell megszerkesztése, a két szabadalom megnyerése, s a tálmányok értékesítésében, készségesen rendelkezésére állunk a szükséges közelebbi fölvilágosításokkal.

— **Katona-zeneestély.** Ma a helyben állomásozó 65-ik gyalogezred zenekara a polgár-egylet kerthelyiségében zenestélyt rendez. Izletes ételekről, valódi jó italokról és pontos kiszolgálásról a polgár-egylet vendéglőse, *Koch János* gondoskodik. Nem egyleti tagokat is szívesen látunk a zenestélyen, a mely kedvezőtlen idő esetén az egylet tágas termeiben tartatik meg.

— **Tornaünnepély a polgári iskolában.** A miskolci állami polgári fiúiskola vasárnap délután tartotta tornavizsgáját, melyen hivatalos részről *Boldis Ignác* a turóczi-szentmártoni felső kereskedelmi iskola igazgatója, mint miniszteri biztos, *Gálffy Ignác* a miskolci polgári fiúiskola igazgatója jelent meg. A tornavizsga első számát a szabadgyakorlatok képezték, ezt pedig a buzogányos gulacsaport gyakorlatai követték, melynek valóban dicséretét érdemlő élénk precíz kivitele nagy tetszést keltett a vizsgán szép számban megjelent szülők és tanügyi barátok között. Majd a magas és távugrás következett, melyekben a résztvevő tanulók ritka ügyességről s jó iskolázottságról tanuskodó gyakorlatot végeztek. A díjazással egybekötött magas és távugrásban ugró deszka nélkül első díjat nyert a magas ugrásban: *Vas József* III. oszt. tanuló (149 cm.), második díjat *Becho Béla* IV. oszt. tanuló (142 cm.), harmadik díjat *Bihari Kálmán* (142 cm.). A távugrásban díjakat nyertek: első díjat *Vass József* III. tanuló (5 m.), *Szegedy Jenő* IV. oszt. tanuló a második díjat nyerte 460 centiméterrel, míg a harmadik díj *Zarecky Mihály* IV. oszt. tanulóknak jutott 430 centiméter távolsággal. A kitűnően sikerült vizsga befejeztével *Boldis Ignác* miniszteri biztos teljes meglepedését fejezte ki *Cseh Gusztávnak*, az intézet fiatal tornatanárának s különös elismeréssel emlékezett meg a csapatok fegyelmezett volta s a gyakorlatok pontosságáért.

— **Turista kirándulás.** A Borsodi Bükk-Egylet június 15-én, vasárnap egész napos kirándulást rendez a Szentistvánlápára. Utirány: Miskolc, vasgyár, Diósgyőr, Bethlen-út, Hámor, Szentistvánláp, Szárdoka, Sárosvölgy, Taj, Diósgyőr, Miskolc. Indulás reggel 6 órakor az Erzsébet-térről. Az út hossza 33 km. Élelemről ki-ki maga gondoskodik. Vezető: *Leszih Andor*.

— **Egy sikasztó letartóztatása.** A kisvárdai főszolgabírói hivatal táviratilag megkereste a miskolci rendőrséget, hogy *Lányi (Lövy) Béla* hernád-büdi születésű adótisztet, ki ily minőségben okmányhamisítást és sikasztást követett el s körülbelül Miskolc felé vette útját, tartóztatasa le. A fővárosi lapok megemlékeztek a napokban e sikasztásról és híreik szerint *Lányi Béla* 300 koronát sikasztott. Tegnap, vasárnap sikerült a miskolci rendőrség egyik ügyes biztosának, *Kiss Gyulának* *Lányi Bélát* letartóztatni, kit *Horváth Károly* kapitány rögtön ki is hallgatott. A sikasztó tagadja, hogy 300 korona összeg lett volna az elsikasztott, csak 62 koronáról beszél és az okmányhamisítást is beismeri. Átkisérték a kir. ügyészség börtönébe, honnan majd Kis-Várdára szállítják.

— **Azok az asszonyok!** Ritkítja párját még a mai fölfordult világban is az az eset, a melyről ma jelentést tettek a rendőrségnél. Férj és feleségről van szó. A férj jött panasza a felesége ellen. Az eset a következő. *Nikell r.* tanácsos alig lépett be hivatalos helyiségébe, rögtön kopogást hallott szobája ajtaján. Kisvártatva belépett egy férfi, kuszált hajjal, nagyon is pongyolába öltözve. Lihegve panaszkolta, hogy ő érdemes *Szirma* községének az udvarosa, gyertyagyújtogatója és mindenese. Van egy kétesztendő kis leánykája, a kit ő is meg a felesége is nagyon szeret. A feleségét is szereti, de az őt gyűlöli, miért, miért nem, az tán maga sem tudná

megmondani. Sokszor összezdültek már, de hát csak megvoltak nagy ügygel-bajjal egész ekkoráig. Ma hajnalban, mikor a kis malacznak ő — már mint a panaszos — enni adott, azalatt a felesége eltűnt a szobából. Előbb „csöndesen“ kiáltozta a felesége nevét s mikor erre nem szólalt meg, keresésére indult. Nem találta az udvarban sehol. Ekkor kifutott az utcára, az utcáról a mezőre s mikor a falu végére ért, akkor látta, hogy az életpárja ugyancsak lohol Miskolc felé. Aló! vessed el magad, ő is utána. Kergette, de, nem érte utól. Az asszony jobban győzte szuszszal. Az inai egészségesebb voltak, mint az övéi, mert a dologban nem igen erőltette meg magát, mint ő. Árkon bokron keresztül torony irányában szaladt az asszony Miskolc felé; ő meg lihegve mindenütt utána. Egész a vasúti hidig futottak versenyen. Itt az asszony eltűnt a házak közt. Férjürem (a bamba) meg bejött a rendőrséghez, „Könyörgöm alásan, — így szólt — kerítsék meg valahol a feleségemet; álnok a szuffája is, de nem tehetek róla, ha olyan nagyon szeretem!” — Jobban tenné bizony ez a gyeszura férj, ha haza menne, beáztatna egy kötelet s mikor majd a felesége mindenből kikopik és haza szorul, ezzel adná ki neki podájt.

Dunky fivérek

os. és kir. udvari fényképészeknél

MISKOLCZ, Városháztér 20. sz.
művészi kivitelű

fényképek és foto-emailok
készülnek. Mükedvelők részére friss vegyszerek és száraz lemezek kaphatók.

Férfiaknak ingyen!!

olyan új találmány orvosságot, mely az elvesztett erőt újra meghozza. Próbacsomagot s egy száz oldalos könyvet póstán, jól becsomagolva, ingyen kapják mindazok, a kik érte irnak. Ez a legbámulataméltóbb csodaorvosság, mely megmentett ezeket, a kik fiatalok kihágások folytán nem a bajokban, szifflisben, valamint elvesztett férflerben szenvednek. Ez okból elhatározta az intézet, hogy egy ingyen csomag orvosságot magyarázó könyvvel együtt mindenkinél ingyen küld. Ezzel a házi orvossággal a baj otthon gyógyítható s mindazok, a kik a fiatalok kihágásokból származó nem a bajokban szenvednek, otthon gyógyíthatják magukat. Ez a gyógyszer közvetlenül azokra a szervekre hat, a hol a megerősödés szükséges, csodálatos eredményt gyógyítja az évek óta tartó betegségeket. Öreg, fiatal egyaránt írhat a State Medical Institute-nak az alatt jelzett címre, a honnan a csomagot rögtön elküldik. Az intézet leginkább azokat akarja megmenteni, akik kezelés céljából az otthonukat nem hagyhatják el. A próbacsomag megmutatja, hogy mily könnyen gyógyíthatók ebből a rettenetes bajból otthon. Az intézet-kivétel nem tesz. Mindenki írhat érte bárholon magyarul, mire titoktartás mellett, postafordultával egy ingyen csomag orvosságot kap magyarázó könyvvel együtt. Irjon még ma. A csomag oly szépen be van csomagolva, hogy tartalmát senki sem fogja megtudni. A levelet így kell czímezni: State Medical Institute, 71 Elektrom Building, Fort Wayne, Ind. Amerika.

A levelek mindig bérmentesítendők.

Színház, művészet.

Mükedvelői előadás.

Szombaton este tartotta meg a kat. nőegylet jótékony czélú mükedvelői előadását, mely minden tekintetben fényesen sikerült. A színház zsúfolásig megtelt előkelő közönséggel; az előképek és szindarabok frenetikus tetszésnyilvánulások között folytak le; az estét befejező táncmulatságnak pedig egészen báli képe volt. Az est sikere első sorban természetesen a szereplők érdeme, a kik minden tudásukkal fáradoztak azon, hogy művészi értékű élvezetben részesítsék a közönséget. De a szereplők előtt is köszönet és elismerés illeti az egész nőegyletet, köszönet illeti különösen a nőegylet azon három tagját, a kik tervbe vették és megvalósították a színi előadás eszméjét.

Dr. Tarnay Gyuláné, Ambrózy Antalné és Hess Miklósné urnoké a kezdeményezés és kivitel dicsősége; s nekik tartozunk legelső sorban hálával mi is, hogy mindazon élvezetekben részesülhettünk, a mit az előadás keretében a szereplő mükedvelők nyújtottak.

Óriási nagy közönség előtt pontban 8 órakor gördült föl legelőször szombaton este a színpad függönye, s egy poétikus bibliai kép tárult szemünk elé: „Engedjétek hozzám a kisdedeket.“ Középen állott az Ur, karján egy picziny csecsemővel; körülötte nők és gyermekek, a kik vágyó szeretettel néznek reá.

Az előkép összehatása meleg, szívhez szóló volt. Csak az volt a kár, hogy oly rövid ideig élvezhettük. A zűgő tapsviharra ugyan még kétszer ismét föltűnt a kép. de aztán eltűnt végkép, visszavonhatatlanul.

Ezután egy kis vígjáték következett: *dr. Andreánszky Jenő* „Katonásan“ czimű darabja. Gárdai őrnagy ur teljes joggal lehetett oly büszke az unoka hugaira s kereshetett oly aggodó gondossággal szép rokonai számára jövődöbelit. Ámbár előre látható volt, hogy féltett kis hugai boldogok lesznek, sőt bizonyos volt az is, hogy a költői hajlamu *Olga* egy író ember számára van teremve, míg a bajos kis özvegy vagy egy titkárnak vagy egy miniszteri tanácsosnak lesz az irigylésre méltó asszonykája.

Ezután *Ambrózy Theresine* (miért nem *Teruska, Terike* vagy *Terka*?) urhölgy szavallata következett. Katalinból, *Arany János* költői beszélyéből adott elő egy remek részletet, a melynek szépségét az előadás tökéletessége csak fokozta. Hangja kedvesen csengett az elbeszélő, behelzögően a szerelmi és megrendítően a drámai részletekben; s mikor befejezte előadását, tapsvihár zúgott a bájos mükedvelő művész felé.

Ezután az „Egyetlen leány“ czimű vígjáték következett: *Müller Vilmos* ur volt a boldog papa, a kinek öt oly szép egyetlen leánya volt. *Paula* volt a legigazibb leány: kedves engedelmes és bátortalan, a kit szíve választottjához is az apai zsarnokság juttat. *Pepi* volt a legédesebb bakfi, a ki valaha nagynénei engedelem nélkül szökött haza egy dragonyos tiszt védszárnyai alatt. *Ratutinszkiné*, egy boldog asszonyka. a ki ennivalóan tudott féltékenykedni azért, mert az uracska meglátja a szép lányokat is, míg *Agatha* önagysága egy temperamentumos, tüzről pattant menyecske volt, a ki dicsékedve mesél az ő családjáról, de harcra készen áll, hogy egyetlen apuskáját is megvédje. A *Szumbalinszky* ur ötödik leánya, *Comilla* pedig olyan lovagló kosztümben s olyan jelenetben találkozott *Marecsky* Henrik ural, hogy a jelenet végén nemcsak a lobbanékony igazgató, de a közönség is teljesen meglették hódítva.

Az előadás fénypontja a *Rokokó*-estély volt. *Rokokó* kosztümös hölgyek és urak alkották a szindus hátteret; elől pedig négy hölgy lejtette azt a graciózus táncot, a mely nem is táncz már, hanem egy egész költészet. A négy hölgy közül kettő elől tánczolt, harmonikusan és bájosan, miként két cukorbaba. Hajladozott testök, miként a rózsaszál; kerek, összeolvadó volt minden mozdulatuk, rithmikus minden lépésük, s csak a fényben uszó szemük árulta el, hogy e búbajos nipppek maguk is élveznek.

Előadás után vacsora, utána pedig táncz volt a Korona disztermében. Legnagyobb részben a szereplők és hozzátartozóik gyűltek itt össze; egy nagyszámu, nobilis társaság, a melynek különös varázst kölcsönzött az, hogy a szereplő hölgyek kosztümben jelentek meg. S ha gyönyörködtünk a színházban a rokokó jelenetben, még jobban gyönyörködhettünk itt, hogy ha a legrokókóbb-baba a csárdást is mesésen tánczolja. Hajladozott, ringott a lassu ütemére; regett a gyosra; de poétikus és művészi a csárdás táncza is.

A táncz reggel 6 óráig tartott. S csak mikor a napsugarak betűztek a tánczterem arany díszítésű falaira, akkor kezdett oszlani a társaság.

S bár örökre elmúlt az az este is, de megmarad az emlékünkről a közönségnek, a szereplőknek, sőt még nekem is. *Kopácsy.*

CSARNOK.

Ha én nem szeretnék...

Ha én nem szeretnék, Ha én nem szeretnék,
Jaj de boldog lennék. Jaj de árva lennék.
Szótalan ajakam Szótalan ajakam
Mindig mosolyogna, Nem nyilna fohászra,
Szomorkodó lelke Nem fakadna könyű
Derült, nyugodt volna. Sónajok nyomába.
A jövő elébe Sok fájó emléket,
Dalolgatva néznék — El se' temethetnék —
En édes Istenem, Én édes Istenem,
Olyan boldog lennék, Olyan árva lennék,
Ha én nem szeretnék. Ha én nem szeretnék.

Herczegh Jenő.

A kávéházban.

A kávéház füstfelhőjén keresztül szemek villámtekintete cikázik a kassza felé. Ott ül az új kaszírón s a la Eiffeltorony frizurája alatt két apró szemé csábitóan csillog. Ajkain pedig oly édes mosolygás ül, mintha csak megrendelték volna, persze arra a célra, hogy a kinek a három darabka czukortól keserű marad a kávéja, ez a mosolygás édesítse meg.

— Ah, de szép, de gyönyörű. Ilyen még nem ült abban a kasszában.

— Egy Artemis, jegyzi meg valami matúrás diák s azonnal oda rohan a kasszához, hogy hódolatát bemutassa. Meghajtja magát és édeskés mosolylyal kérdezi meg Artemistől:

— Hogy van?

A kisasszonynak sejtelve sincs arról, hogy őt a mythológiába sorozták be s egészen közönséges, földi kifejezéssel felel meg rá:

— Jól.

— Jól? — kérdezé a lovag és kaczag, mosolyog, mint a ki kellemes dolgot cselekedett. Még ott áll néhány perczig, azután visszavonul, hogy a dicső tért másnak engedje át. Nyomban akad helyette hódoló, a ki bal lábával köszörüs módjára kalimpálva veti oda:

— Szép nagysád, ha tudná, mint tetszik nekem a maga bal szeme.

A szép nagysád szellemesen befogja a bal szemét — akkor azért sem mutatja.

— E durczárkodás végtelenül tetszik az ifju urnak s nyomban szalad is vissza a czimborákhoz, hogy a kalandot elmondja nekik s az kig dicsérje előttük a szellemes kisasszonyt — kihez hasonló még soha, de soha nem ült abban a kasszában. Nem is marad egyedül egy perczre sem az új kaszírón. Egy öreg ur, a kinek olyan kopasz már a feje, mint a tenyere, oda poroszkál a kasszához — megáll s mosolyog azután szótlánul tovább megy. Mit siessen az udvarlással? Az öreg lassan jár, de biztosan. Egymásután vonulnak el a kassza előtt az udvarló rajok. Mindenik lovag megkérdi a kisasszonytól:

— Hogy van?

Mire a kisasszony röviden, velősen s nem minden találékonyaság nélkül feleli:

— Jól.

Nocsak! Milyen szemeket vet a kassza felé az a hegyes szakálu ur, a kiegy püszki menyecskével éppen most lépett be a kávéházba. — Új kaszírón? — Persze a menyecske azonnal észreveszi az uracskája érdeklődését.

— Hah, hűtelen, ez hát az, ki...

— De kérlek muczikám...

— Hallgass! Pinczér.

Dezső azonnal rohant.

— Mi tetszik kérem alásan!

— Mióta van itt az a kisasszony?

— Nem régen.

— No látod muczikám — mosolyog dialmasan a férj.

A menyecske pedig megnyugodva simogatja meg az uracskája kezét.

— Azt hittem es az.

De azért nem nyugszik, míg az kabátjánál fogva ki nem huzza a kávéházból.

— Menjünk máshová, itt *tulságosan sokan* vannak.

Pedig csak *egygyel* vannak többen, mint ő szeretné.

Hirdetmény.

Borsodmegye t. alispánjának 7345/ai. 902. sz. rendeletéből közhírré tesszük, hogy Németországnak (Majna melletti) Frankfurt városában s annak vidékén munkásfőlöleg uralkodik, miért is az odautazás munkakeresés végett egészen céltalan volna.

Figyelmeztetjük tehát a munkás közönséget, hogy bizonyos Peschka Antal frankfurti munkaközvetítő cég ígéreteinek s család üzelmeinek hitelt ne adjanak.

Miskolcz, 1902. évi május 23.

Pallaghy,
v. első tanácsnok.

Hirdetmény.

Az esküdtbírósról szóló 1897. évi 33. t. cz. 8. szakasza értelmében az esküdtzéki szolgálatra képesített férfiak alaprajstroma közszemlére kitétetik.

Ezen alaprajstromot a városi aljegyzői hivatalban június hó 6-ik napjától kezdve 15 napon át bárki megtekintheti és hogy akár alkalmas egyének kihagyása, akár nem alkalmasnak bejegyzése miatt 15 nap alatt bárki felszólalhat, valamint a beadott felszólamlásokra, melyek ama hivatalos helyiségben közszemlére lesznek kitéve, további 8 nap alatt bárki észrevételeket tehet.

A felszólalásokat és észrevételeket az összeíró bizottság elnökénél kell írásban benyújtani.

Miskolcz, 1902. június hó 6-án.

Pallaghy,
v. első tanácsnok.

A vonatok indulása Miskolcztól.

Nap száka	Óra	Percz	A vonat neve	H o v á
É j j e l	1	—	sz. v.	Budapest
	2	15	sz. v.	Kassa
	2	27	gy. v.	Budapest (jun. 15-től)
	2	39	gy. v.	Kassa (jun. 15-től)
	2	42	sz. v.	Budapest
	3	24	sz. v.	Ujhely, Debreczen
D é l e l ő t t	3	37	sz. v.	Bánréve göm. p. u.
	3	45	sz. v.	Kassa
	7	23	thv. sz.	F. Abony (új vonat)
	6	29	v. v.	Torna göm. p. u.
	6	40	sz. v.	Fülek " " "
D é l u t á n	9	38	gy. v.	Budapest
	11	06	sz. v.	Fülek göm. p. u.
	10	55	gy. v.	Ujhely
	11	02	gy. v.	Kassa
	12	45	v. v.	Budapest
	1	02	sz. v.	Kassa
	1	37	v. v.	Torna göm. p. u.
1	54	sz. v.	Ujhely	
E s t e	3	11	sz. v.	Budapest
	3	26	sz. v.	Fülek göm. p. u.
	3	31	sz. v.	Budapest
	3	53	sz. v.	Debreczen
	3	37	sz. v.	Fülek göm. p. u.
E s t e	6	02	gy. v.	Budapest
	6	30	gy. v.	Ujhely
	6	37	gy. v.	Kassa
	6	57	sz. v.	Fülek göm. p. u.

Kerestetik azonnali belépésre

egy

házmester.

Czim a kiadóhivatalban.

Egy jó házból való

14-15 éves fiú

tanulónak

felvétetik

Szlavkovszky

Károly

fűszerüzletében, Városháztér.

2689. tkv. 902.

Árverési hirdetményi kivonat.

A miskolci kir. törvényszék mint telokönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a Miskolci kölcsönös önszegélyző hitelszövetkezet végrehajthatónak Bartha István és neje Bolha Zsuzsánna végrehajtást szenvedett elleni 520 korona követelés és járuléki iránti ügyében az árverést a miskolci kir. törvényszék területén levő: A csabai 99. számú tjkönyvben A+1 rend. 119. hrszám alatt 211 számú ház, udvar és kertre 783 korona ezennel megállapított kikiáltási árrban elrendelte, hogy a fent megjelölt ingatlan 1902. évi június hó 17-ik napjának délelőtti 9 órájkor Csaba község házánál megtartandó árverésen a kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át a kiküldött kezéhez letenni.

Miskolczon, 1902. március hó 14-én.

A kir. törvényszék mint tkvi hatóság.

Hudák,

kir. törvényszéki bíró.

7095. sz. tkv. 902.

Árverési hirdetményi kivonat.

A miskolci kir. törvényszék mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy a miskolci Takarékegyesület végrehajthatónak Gál Ferencz, Gál Ferenczné, sz. Barta Eszter, kisk. Gaál Erzsébet és Miklós végrehajtást szenvedett elleni 290 korona követelés és jár. iránti ügyében az árverést a miskolci kir. törvényszék területén levő: a miskolci 7008. sz. tjkben A+1. r. 2879, 2890/a. hrsz. a. a tizenhárom város utcában 9. sz. a. levő ház és házhelyre 1500 korona ezennel megállapított kikiáltási árrban elrendelte, hogy a fenti megjelölt ingatlan az 1902. évi augusztus hó 25. napjának délelőtti 9 órájkor ezen kir. törvényszék árverelő helyiségében megtartandó árverésen a kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át a kiküldött kezéhez letenni.

Kelt Miskolczon, 1902. évi május hó 17-én.

A kir. tvszék mint tkvi hatóság.

Hudák,

kir. törvényszéki bíró.

Kiadó.

Szentpéteri-kapu 9. szám alatt levő házban az **emeleti utcai lakás**, mely áll: 3 szoba, konyha és hozzátartozókból, ugyanott 1 **üzlethelyiség** pinczével

azonnal haszonbérbe kiadó.

Fenti sz. alatti ház, mely 10 évig adómentes, **örök áron is eladó.**

Mátyás király-utca 78. sz. a. ház szintén

eladó!

Értekezhetni ifj. Markó Pál bórkereskedésében.

Eladó új ház!

Debreczeny-utca 13. sz. (volt Pecze-köz), mely egy szép uri lakásból áll, 15 évig adómentes,

szabad kézből eladó!

Értekezhetni ugyanott **Koch Károly** építőmesternél.

Az „Arany szarvashoz” címzett gyógyszerertárnak

Miskolczon már 14 év óta közkedvelt

KÜLÖNLEGES SZEREI, melyek hason külföldi szereket jóságban és hatásban fölülmulnak, ugymint: —

1. **Pyretró saliczyll száj-essentia.** Kellemes ízű és biztos hatása. Egy kis üveg 70 fill., nagy üveg 1.20 fill.
2. **Növény fogpor.** Dr. Carabelli udv. fogorvos' vényén módosítva, a fognak fehér zománczát biztosítja és a szájnak kellemes ízt ad. Egy doboz 80 fillér.
3. **Sveiczi fogcseppek.** Fogfájdalmaknál igen jó eredménnyel hat. Egy üvegese ára 50 fillér.
4. **Balzsam bajuszpedrő.** Zsirmentes és csak keleti balzsamokból készült. Minden bajusz-szinhez alkalmazható s igen kellemes balzsamillatu. Egy kis doboz 30 fillér, nagy doboz 50 fillér.
5. **Hajerősítő essentia.** Dr. Hebra bécsi egyetemi tanár vénye szerint hajkorpásodás ellen biztos és a haj kihullását gátolja. 1 üveg 1.20 fillér.
6. **Iris virág arczkenőcs.** Igen sok nő áldja jó hatását, mert ártalmatlan alkatrészekből áll és mégis az arcz és kézbőrt puhítja, fehériti, májfoltokat és egyéb kiütéseket biztos sikerrel eltávolít, a bőrhámlást megszünteti. Egy tégely ára 1 korona.
7. **Balzsam szappan.** Benzoe és egyéb jó hatású balzsamokból, kellemes illattal. A kemény és meszes vizekkel is kitünően mosható. Az Iris arczkenőccsel valódi szépítő szer. Egy darab ára 70 fillér.
8. **Franczia sóborszesz.** Gyógynövényekről destillált és sóval készült hason készítményekkel, hatásban és árban vételkedik. Egy kis üveg 80 fill., nagy üveg 1.60 fill.
9. **Fagykenőcs.** Dr. Kepes északsarki utazásánál jó hatással alkalmazott szer. Egy tégely 1 korona.
10. **Lábizzadás ellen.** Saliczyll Dermasont-por. Jó hatásán kívül az izzadság szagát is elenyésztí. Egy doboz ára 1 korona.
11. **Tengeri köszvényolaj.** Fájdalom-enyhítő és masirozáshoz igen alkalmas szer. Egy üveg 1 korona.
12. **Tyukszemirtó balzsam.** (Cannabin.) Sokan megmenekültek már a fájdalmas tyukszemtől e szernek használata által. Alkalmazása sokkal kényelmesebb, mint a tapasztokkal való kezelés. Egy üveg 70 fillér.
13. **Naphtol-kenőcs.** Sömörögök és rüh elleni szer. Illetánál fogva használata kellemes. Egy kis tégely 1 korona, nagy tégely 3 korona.
14. **Miskolczi házi-tapasz.** Vérkeléseknél mint gyülesztő és tisztító szer. Egy tégely ára 60 fillér.

Az elősorolt, valamint egyéb készítményeim utasítással láttatnak el s olcsó áraiknál fogva könnyen beszerezhetők:

RÁCZ JENŐ gyógyszerésznél

az „Arany szarvashoz” címzett gyógyszerertár tulajdonosánál Miskolczon.

Árverési hirdetmény.

A miskolczi K csoport legelő tulajdonosai részéről közhírré tétetik, hogy a tulajdonát képező Szinvaszög legelőn levő alsó és felső

homok- és kavics-telep

folyó évi kiaknázására az árverés a mezőgazdák egyletében, Palóczy-utca 7. sz. alatt, **folyó hó 15-én, azaz vasárnap d. e. 11 órakor** fog megtartatni.

Ugyancsak a fentirt legelő tulajdonosok tulajdonát képező 7 hold, 887 négyszögöl területű **zsebepást évi használatra** folyó hó 15-én, azaz vasárnap délután 5 órakor a helyszínen fog elárvereztetni, melyre a venni szándékozók tisztelettel meghívotnak.

A gazdatanács nevében:

Idb. Izsó István, elnök.

S I R K Ö

Van szerencsém a nagyérdemű közönség becses figyelmét felhívni a nagykiterjedésű

sirkő- és butor-márvány

üzletemre, amelyben fekete gránit, zöld szienit, zöld diorit, labrador, márvány, stb. sirkővek készülnek, úgy hogy bármely kereskedővel szemben 30--40 százalékkal olcsóbban adhatom, mivel saját ipartelepemen készütnek, amit remélem, hogy a tisztelt vevőközönség figyelembe is fog venni. Elvállalok továbbá ócska **sirkővek újra átcsiszolását**, ócska betűk kivésését és újra aranyozását, továbbá **emléktáblák, úrasztalok**, s mindenféle **butor-márványokat**, kávéházi, szálloda és cukrázda berendezéseket, **templomi szószékeket- mészárszéki pultokat, kandelókat, fürdő-kadákat, fal-burkolatokat** mindenféle hazai és külföldi márványokból, a mit a nagyérdemű vevőközönség becses figyelmébe ajánlva, maradtam kiváló tisztelettel

KOROPCSÁK JÓZSEF

márvány-bánya tulajdonos, sirkő és butor-márvány ipartelepe
MISKOLCZON, Városház-tér 18 szám.

Nyomatott Szelényi és Társa könyvnyomdájában. Miskolczon.